

Adventi mesenaptár

December 18.

Tegnap harangoztak
Holnap harangoznak
Holnapután az angyalok
Gyémánt havat hoznak
(Ády Endre)

B. Radó Lili: A három fenyőfa

Három fenyőfa állt egy dombtetőn. A legnagyobbik fa szép és egyenes volt, erős, messze nyúló ágai voltak. A kisebbik fenyő volt nem olyan terebélyes, de napról napra fejlődött és növekedett. A harmadik fenyő azonban igazán nagyon kicsi volt, vékony törzsű és egészen alacsony.

- Bárcsak olyan nagy és erős lennék, mint a Legnagyobb fenyő. - sóhajtotta ez a kicsike fa.

Nagyon hideg tél volt ebben az esztendőben. A földet belepte a hó. Karácsony közeledett.

- Bárcsak eljönne értem Télapó, és elvinne karácsonyfának! - sóhajtott a Legnagyobb fenyő.

- Bárcsak engem vinne! - mondta a Kisebbik fenyő.

- Bárcsak engem választana! - kívánta a Harmadik Fácaska.

Egy napon fázós kismadár jött szökdécselve feléjük. Megsérült a szárnya, s ezért nem tudott repülni.

- Kérlek Legnagyobb fenyő, itt maradhatnék az ágaid közt? - szólította meg féltéken a kismadár a fát.

- Nem lehet! - mondta a Legnagyobb fenyő. - Nem használhatok madarakat az ágaim közt, mert éppen karácsonyfának készülök.

- Pedig úgy fázom - panaszkolta a kismadár, a Legnagyobb fenyő azonban nem is válaszolt.

Így hát a törött szárnyú kismadár odább ugrált a Kisebbik fenyőhöz.

- Kedves Kisebbik fenyő megengednéd, hogy itt maradjak az ágaid között? - kérdezte.

- Nem! - felelte a Kisebbik fenyő. - Nem ringathatok semmiféle madarat az ágaim között, mert hátha éppen most vinne el valaki karácsonyfának. Ekkor szegény didergő kismadár tovább ugrált a Harmadik Fácskához.

- Drága kicsi fenyő, itt maradhatnék az ágaid között? - kérdezte.

- Hogyne maradhatnál kismadár - felelte a Harmadik Fácaska. - Búj csak egészen hozzám. Majd megmelegítelek, amennyire csak tőlem telik.

A kismadár felugrott a Harmadik Fácaska ágai közé, ott nyomban el is aludt. Hosszú idő múlva a Harmadik Fácaska édes, halk csengettyűszót hallott. A hangok egyre közeledtek, már egészen ott hallatszottak a dombon. Elhagyták a Legnagyobb fenyőt, elhaladtak a Kisebbik fenyő előtt is, de amikor a Harmadik Fácaska elé értek, elhallgattak.

Mind a három fácaska látta az apró csengettyűket. Egy rénszarvas húzta szép, kicsi szánkón csüngtek, amelyből most kiszállott az utasa.

- Télapó vagyok - mondta - Karácsonyfát keresek egy nagyon kedves kicsi gyermek számára...

- Vigyél engem ! - kiáltotta a Legnagyobb fenyő.

- Engem vígy ! - ágaskodott a Kisebbik fenyő.

A Harmadik Fácaska azonban meg sem szólalt.

- Te nem szeretnél eljönni? - kérdezte tőle a Télapó.

- Dehogynem! Nagyon szeretnék -
felelte a Harmadik Fáciska - De hát
itt kell maradnom, hogy vigyázzak
erre a beteg kismadárra. Éppen
elaludt.

- Kicsike fa - mondta a Télapó - te
vagy a legszebb fáciska a világon!
Téged viszlek magammal.

Azzal gyöngéden kiemelte őt a
földből, olyan óvatosan, hogy az ágai
közt megbúvó kismadár fel sem
ébredt. Aztán szánkójába állította a
csöpp fenyőt a kismadárkával együtt,
majd maga is beült mögéjük. És a
kicsi szánkó ezüstös csengettyűszóval
tovasuhant velük a karácsonyi
havon...

